

Ann-Mari vil råbe hjemmeplejen op:

Min mor fik en uværdig sidste tid

Ann-Mari Stegler mener, at hendes mor fik utilstrækkelig pleje af den kommunale plejeenhed i sin sidste tid. Og at hun og hendes søskende som pårørende også blev svigtet

Af Anna Hjortso

PLEJE 98-årige Vibeke Stegler havde et stærkt ønske om at dø i sit eget hjem i Gilleleje. Og det ønske fik hun opfyldt.

- Men alt det andet var bare forfærdeligt, lyder det fra hendes datter Ann-Mari Stegler.

Fra den dag hendes mor blev kørt hjem fra hospitalet og indtil hendes død en uge senere den 3. maj i år, fik hun som døende borger hjælp af den kommunale plejeenhed Gribskov Helhedspleje. Men ifølge Ann-Mari Stegler var personalet uengageret, og der var essentiel hjælp, som personalet sagde, de ikke måtte yde ifølge hende. Det betød også, at familien selv måtte træde til og derudover skulle forholde sig til konflikter med det plejepersonale, der kom på besøg flere gange om dagen.

Det er ikke første gang, at pårørende står frem i Ugeposten og fortæller om, at deres kære er blevet svigtet af kom-

munen. Der har det seneste års tid været flere historier om, at døende borgere ikke får den rette hjælp af den kommunale plejeenhed i deres sidste tid.

I dag, fire måneder efter morens død, er Ann-Mari Stegler stadig vred over forløbet, fortæller hun.

- Det var så stejlt og stædigt. Jeg er gal på systemet. Hvorfor får de det ikke til at hænge sammen? Hjemmeplejen svigter, så det basker, når det virkelig gælder. Tænk, hvis vi som pårørende ikke havde været der - hvis det var fru Hansen, der ikke har nogen?

Der var dog nogle enkelte "lysglimt", siger Ann-Mari Stegler. Noget af plejepersonalet, som virkelig gjorde noget, og som har det, som Ann-Mari Stegler kalder et "omsorgsgen". Men det er hendes oplevelse, at de fleste ansatte i hjemmeplejen i Gribskov ikke har det, og at der mangler smil på deres læber.

- De går ind, afleverer og går igen, siger hun.

Det gjorde de også, da Vibeke Stegler i løbet af den sidste uge af sit liv faldt ude på sit badeværelse.

- De sætter hende bare op i en stol og går fra hende, fortæller Ann-Mari Stegler.

Hverken hun eller hendes to søskende fik bagefter et opkald, hvor de blev orienteret om faldet, og Ann-Mari fortæller også, at når personalet kom til spisetid, stillede de mad og drikke foran moren - men de førte hverken glas eller gaffel op til hendes mund.

- Det stod linet op, og så gik de bare. Der var ikke nogen, der nødede hende til at drikke eller spise. Tager du glasset og sætter det op i borgerens hånd, så drikker vedkommende, selv om hun måske siger, hun ikke er tørstig, fordi det er en automatisk refleks.

At hendes mor ikke fik nok mad og væske betød, at hun blev meget afkræftet til sidst, fortæller Ann-Mari Stegler. Og derfor var hun ifølge datteren for svag til at kunne bruge det nødkald, hvorfra hun kunne hidkalde plejepersonalet, hvis hun var dårlig eller skulle på toilettet om natten.

- Jeg ville have ønsket, at de var kommet fast om natten og hjælp hende med at tisse eller skifte ble.

Personalet måtte ikke

Plejepersonalet vaskede op, redte sengen og tømte skralde-spanden. Men det endte med, at Ann-Mari Stegler og hendes søskende måtte løse plejeopgaverne.

- Til sidst var vi der hele døgnnet - også om natten. Hvis ikke der var nogen, stod hun op, fordi hun skulle på toilettet, og så faldt hun, siger Ann-Mari Stegler.

De tre søskende måtte skiftes til at bade deres mor, hjælpe hende på toilettet og med at spise og drikke.

Personalets forklaring på, hvorfor de hverken madede eller førte et glas vand op til munden, gik på, at de simpelt hen ikke måtte, siger Ann-Mari Stegler.

- De måtte heller ikke skifte ble på hende. Jo, lige med at sætte den på plads.

Hun fortæller, at persona-



Ifølge Ann-Mari Stegler var kommunens plejepersonale uengagerede i hendes mors sidste tid, og der var essentiel hjælp, som de sagde, de ikke måtte yde. Det betød, at familien selv måtte tage sig af Vibeke Stegler i døgn drift. Foto: Kenn Thomsen

let ikke måtte løfte hendes mor op, når hun skulle skiftes, på toilettet eller i bad. Det skyldtes, at Ann-Maris Stegler mor havde fået tilbudt en række hjælpemidler, herunder en lift, da hun kom fra hospitalet, men som hun havde afvist.

- De ville omdanne hele hendes stue til hospital. De ville have en stor lift, køreplader, seng og bord ind. Min mor ville ikke have alt det ind. Hun var helt ulykkelig, og vi havde ikke fået noget at vide - de kom bare. Jeg ved ikke, hvor vi skulle have gjort af hendes møbler.

Derfor måtte personalet ikke løfte moren, når der nu ikke var en lift.

- Men personalet har vel lært nogle arbejdsstillinger, de kunne have brugt.

Hun ved til gengæld ikke, hvad forklaringen er på, at personalet ikke måtte løfte et glas vand op til morens mund.

"Det drejer sig om mor"

På et tidspunkt undervejs i forløbet, der altså varede en uges tid, er Ann-Mari Stegler og hendes søskende i kontakt med plejeledelsen.

- Jeg afviste alt det her hospitalsudstyr, og så pludselig stod en fra ledelsen i døren med hænderne i siden. Hun var meget kontant og fortalte, hvordan det hele skulle være. Der var ikke en dialog, vi fik at vide, at vi ikke kunne ikke sige

nej til alle de ting - ellers kunne de ikke passe hende, fortæller Ann-Mari Stegler om oplevelsen.

Hvad tænkte du, da de sagde, at de dermed ikke kunne passe hende?

- Jeg tænkte, at vi måtte gøre det selv. Vi var ikke lige nået til at tage imod hjælpemidlerne.

Hun synes, det er mærkeligt, at personalet så alligevel fortsatte med at dukke op - men ifølge hende altså uden at give personlig pleje.

- Det var ligesom om, at "i Helhedsplejen gør vi sådan", men det har vi ikke kunnet læse nogen steder, at det var sådan, når man nåede dertil - take it or leave it. Ellers kunne vi jo have skiftet leverandør for længst.

Kontaktede I kommunen undervejs og sagde, at det ikke fungerer?

- Det kan vi ikke på det tidspunkt. Der er vi bare på. Vi skiftes, og den ene sover om dagen, den anden om aftenen. Det er bare mor, det drejer sig om der. Der var ikke noget med at begynde at diskutere.

Det ærgrer Ann-Mari Stegler, at familien skulle bruge al den sidste tid med moren på praktisk hjælp.

- Vi kunne have taget os af hende på nogle andre måder - aet hende på kinden og nusset om hende - i stedet for al det praktiske.

Konflikter fyldte

Når børnene var i gang med at hjælpe deres mor, endte det flere gange med, at personalet stod i døren og kiggede på, fortæller Ann-Mari Stegler. Hun synes, det skaber en uværdig situation.

- Man står i en meget, meget sårbar situation, når man for eksempel står og skal vaske sin mor, og så kommer personalet ind og står med hænderne i lommen og ikke må dét og dét, siger hun.

- Jeg sagde til dem, at det dræner mig meget mere, at I kommer ind og ikke må noget, end at jeg passer min mor.

For så skulle Ann-Mari Stegler også forholde sig til konflikter om plejen med plejepersonalet. På et tidspunkt blev det for meget for hende.

- Jeg var helt slidt og kunne bare ikke mere. Jeg sagde, at de måtte gå.

Og diskussionerne overhørte hendes mor fra sit dødsleje.

- Det gik min mor på, at vi diskuterede med dem, der kom, siger Ann-Mari Stegler.

- Jeg tror også, det gik hende noget på, at det var os, der skulle passe hende. Jeg kunne se det på hende. Det kan godt være lidt nederen, når ens pårørende skal stå og vaske en både foroven og forneden. Det er måske nemmere over for en fremmed, der er professionel, end over for sine børn.

SKAL DU KØBE BOLIG?

SÅ BENYT MIG SOM DIN KØBERRÅDGIVER



Morten Tingleff
Indehaver, Ejendomsmægler, MDE
Køberådgiver m. DE's tryghedsmærke

Jeg hjælper bl.a. med gennemgang af alle dokumenter, skødeskrivning og refusionsopgørelse.
Kontakt mig på tlf. 51 944 945

TINGLEFF
EJENDOMME





Udover at have svigtet hendes mor i den sidste tid, mener Ann-Mari Stegler også, at kommunens plejeenhed svigtede hende og hendes søskende i en intens tid, hvor de som pårørende havde følelserne uden på tøjet. Foto: Kenn Thomsen

Svigt af pårørende

Ann-Mari Stegler mener også, at kommunens plejeenhed svigtede hende og hendes søskende i en intens tid, hvor de som pårørende havde følelserne uden på tøjet.

- Det er der, vi som pårørende har brug for at høre, at det nok skal gå. At systemet tager over og beroliger os pårørende om, at de godt kan forstå, hvordan vi har det - i stedet for at have travlt med at komme

ud ad døren igen.

Hun ville ønske, at de havde sagt: "Det er i orden, du har det sådan - vi skal nok gå ind og passe og pleje din mor ordentligt".

- Der er ingen kommunikation fra ledelsen og ned til os pårørende. Det er bare hen over hovedet på en.

Hun ville ønske, at der havde været et samarbejde og en dialog mellem dem og plejeenheden.

- Så man kunne få tingene til at glide lidt bedre. Vi pårørende vil jo gerne vores kære. Hvis kommunikationen havde været bedre, og plejen havde været mere omsorgsfuld, ville min mor have haft en bedre sidste tid.

Ann-Mari Stegler håber, at hendes historie kan være med til at råbe hjemmeplejen op.

- Jeg vil have, at de vågner op. Der må ske noget, siger hun og efterlyser, at Gribskøvs

borgere får den bedst mulige sidste tid.

- Send kompetente, ordentlige medarbejdere ind til de her mennesker, der ikke har det godt, og som har brug for hjælp. Få løst opgaverne til borgernes ve og vel - og med hjertet på rette sted. I stedet for at tænke i kasser og kroner. Giv de borgere, der er på vej væk herfra, en værdig afsked herfra.

Svar fra kommunen

Af Anna Hjortsø

PLEJE Fra Gribskov Kommune lyder det, at man ikke kan kommentere den konkrete sag.

- Vi har et hensyn til borgeren om ikke at gå ind i følsomme og konkrete oplysninger om forløbet. I det her tilfælde er det en borger, der er afgået ved døden, og som ikke kan give samtykke til, at vi udtaler os, siger Mette Bierbaum, centerchef for Sundhed og omsorg i Gribskov Kommune.

- Når det så er sagt, er jeg rigtig ked af at høre om den oplevelse, familien har haft, hvor de ikke føler, vi har hjulpet tilstrækkeligt.

Hun fortæller, at der er rigtig mange forløb, der går godt.

- Hvor vi får tilkendegivelser af, at det har været trygge og værdige forløb. Jeg har ikke indtryk af, at forløbet, som du har ridset op her, kendetegner hverdagen. I hovedparten af de hjem, vi kommer i, har vi en god dialog og vi får hjælpemidler ind, som understøtter borgere. Jeg vil selvfølgelig gerne - også ud fra det her konkrete forløb - tage den læring med os, som handler om kommunikationen og særligt en endnu tættere kommunikation om hjælpemidler.

"Et dilemma"

Der kan nemlig opstå en problemstilling om hjælpemidler, når det drejer sig om intensiv pleje i borgerens eget hjem, påpeger centerchefen. I Vibeke Stegler's tilfælde valgte hun bl.a. en lift fra, da kommunen på én gang dukkede op med en del hjælpemidler i hendes hjem.

- Der kan opstå et dilemma, når der skal intensiv pleje til, og der er brug for hjælpemidler for at undgå at gøre skade på vores medarbejdere. Hvis hjælpemidlerne ikke er til stede, fordi man som borger kan vælge at sige nej tak, hvordan sikrer vi så, at vores medarbejdere kan udføre plejen, samtidig med at det er sundheds- og sikkerhedsmæssigt forsvarligt, siger Mette Bierbaum.

- Det er jo sådan, at hjemmet bliver vores medarbejderes arbejdsplads, og der er det vigtigt, at der er taget de rigtige hensyn, så plejen kan gennemføres sikkert - både for borger og medarbejder.

Kommer plejen ikke først i det tilfælde?

- Selvfølgelig skal vi sikre, at vores borgere får den hjælp, de skal have. Typisk laver man en aftale i hjemmet med borgeren og de pårørende om, hvordan man gør det bedst, hvis vi ikke kan få de hjælpemidler ind, der skal til. Det er klart, at et hjælpemiddel, der gør, at vores medarbejdere skal undgå arbejdsskader og dårlige rygge, det er rigtig vigtigt, og hjælpemidlet kan også skåne borgeren i nogle løftesituationer.

Ifølge Mette Bierbaum lykkes det i langt de fleste tilfælde at have en velfungerende aftale om, at der er hjælpemidler til stede.

Har I ikke retningslinjer for, hvad man gør i stedet for, hvis en borger takker nej til nødvendige hjælpemidler? Personen skal jo stadig på toilettet, have skiftet ble, i bad osv., og det er ikke alle, der har pårørende til at hjælpe.

- Generelt lykkes vi rigtig fint i dialog med borgeren og de pårørende og får de hjælpemidler ind, der skal til. Hvis der er et tilfælde, hvor det ikke lykkes, laver vi som regel en klar aftale med familien om, hvad vi eventuelt kan gøre sammen. Så ligger der en dialog til grund for, hvordan vi indretter os. Jeg ved også, at vi har nogle superdedikerede medarbejdere, som finder løsninger, så borgeren får den hjælp, de skal have, samtidig med at medarbejderne passer på sig selv.

Samarbejde på stedet

Ann-Mari Stegler har også fortalt, hvordan moren var faldet og blev hjulpet op igen af personalet, men at familien aldrig blev orienteret om faldet.

Hvis en borger falder i hjemmet og bliver hjulpet op igen af plejepersonalet, ringer man til en pårørende efterfølgende?

- Generelt er det sådan, at der er aftaler med pårørende om, hvem der skal informeres, hvis der sker noget akut eller uventet.

Hvis det ikke sker - hvordan kan det være?

- Generelt kan det være, fordi borgeren ønsker noget andet, eller det gik, og der ikke er brug for at kontakte familien. Det er igen et samarbejde på stedet. Typisk er der klare aftaler for, hvem der skal kontaktes og i hvilke tilfælde.

I Vibeke Stegler's sidste tid løftede plejepersonalet ikke glasset eller gafflen op til hendes mund, men stillede mad og drikke på bordet, har hendes datter fortalt.

- Vi skal hjælpe med den pleje, der skal til. Der er nogle gange forløb, hvor familien gerne vil varetage nogle ting selv, men med mindre der ligger en aftale om det, skal vi selvfølgelig hjælpe med mad og drikke.

Det indbefatter også, at man løfter glasset op til munden og mader og ikke bare stiller det på bordet?

- Hvis vi har en opgave med at hjælpe med at spise og drikke, skal vi selvfølgelig sørge for, at borgeren får det - med mindre der er aftalt andet i det helt konkrete forløb.

Hvordan er procedurer med mad og drikke for døende - skriver man bevidst ned for det?

Fortsættes på næste side

Fortsat fra forrige side

- Det gør man ikke. Generelt er det sådan, at et forløb, hvor borgeren er på vej til at dø, så kan borgeren have lavet nogle ønsker til forløbet på forhånd, som er kommunikeret til både plejen og familien. Det sker rigtig tit, at appetitten bliver markant mindre, og der er det vigtigt at finde en balance i at respektere den, det handler om, og samtidig har de pårørende et ønske om at hjælpe mest muligt. Det her med at hjælpe i et palliativt forløb er et speciale, og vi har oprustet på området.

Palliationssygeplejerske

Der har det seneste års tid været flere historier i Ugeposten om, at døende borgere ikke får den rette hjælp af den kommunale plejenhed i deres sidste tid.

I maj besluttede politikerne i økonomiudvalget i Gribskov Kommune på baggrund af sagerne om svigt af terminale borgere bl.a., at der fremover skulle være fast kontaktsygeplejerske for borgere i livskrise. Fra juni er der blevet ansat en palliationssygeplejerske, oplyser Mette Bierbaum – altså en måned efter at Vibeke Stegler døde.

- Sygeplejersken kan både rådgive pårørende, når man går ind i sådan et forløb, men også hjælpe vores medarbejdere med kvalificeret at gå ind og vejlede og hjælpe familien, fordi man er i krise i sådan en situation.

Der har været rigtig meget



Fra centerchef Mette Bierbaum lyder det, at man hos kommunen vil lære af det forløb, som Ann-Mari Stegler har ridset op om plejen af hendes mor i den sidste tid. Foto: Kenn Thomsen

fokus på døende borgere – også i eget hjem. Hvorfor er der stadig nogen, der har lignende oplevelser?

- Vi har gjort rigtig meget ud af at lære af de forløb, der har været. Vi har også kunnet se, at vi har haft brug for at styrke vores kompetencer og vores ressourcer inden for palliative forløb. Palliationssygeplejersken begyndte 1. juni, så det har desværre været efter det her konkrete forløb. Syge-

plejersken kan rådgive, vejlede og kommunikere på den rigtige måde og med den sorg og krisesituation, man befinder sig i, og det kræver noget helt særligt.

Tilgængelighed

Økonomiudvalget besluttede også tidligere i år, at der skulle være faste plejere i hjemmet, fratrædelsessamtaler med tidligere medarbejdere om problemer, og fremover

skulle der laves en klar plan med borgeren og de pårørende med udgangspunkt i deres behov. Tiltag, som er ved at blive rullet ud.

- Vi har åbnet op, så pårørende på et tidligt tidspunkt kan kontakte os. På vores hjemmeside fremgår det, hvornår vores palliationssygeplejerske kan kontaktes, så der er en helt anden tilgængelighed i forhold til at række ud efter hjælp. Det tilbud

er også åbent for pårørende, som efter et forløb har brug for at vende deres oplevelse med os, siger Mette Bierbaum.

Ud fra denne her sag og tidligere vil nogen måske mene, at kommunen ikke er gearet til at løfte opgaven med døende borgere i eget hjem?

- Jeg er selvfølgelig rigtig ked af, at familien har fået en oplevelse af, at det ikke har været godt nok. Der vil vi jo rigtig gerne i dialog, og det vil

vi gerne være i undervejs i forløbet, så vi kan få justeret.

Mette Bierbaum fremhæver også kommunikation som en af de ting, som er essentielt i plejen med døende borgere.

- Vi skal være endnu bedre til at favne familien i krise i sådan et forløb. Det stiller krav til, at vi kan hjælpe og rådgive på en måde, så vi også understøtter dem bedst og favner dem i et sådan forløb. Det er noget, vi opruster på.

BLISTRUP TØMREREN ApS

v/ Dennis Bengtsson Tlf. 21 46 24 34

TØMRER MED FOKUS PÅ KVALITET, GOD SERVICE, OG HVOR EN AFTALE ER EN AFTALE

Vi udfører alle former for tømrerarbejde i Græsted, Gilleleje, Hillerød og resten af Nordsjælland.

Familieejet tømrervirksomhed med 30 års erfaring

GRATIS TILBUD PÅ DIT PROJEKT

Østervangen 16, 3230 Græsted • Tlf. 48 71 88 78 • Bil 21 46 24 34
www.blistruptoemreren.dk • info@blistruptoemreren.dk

HJEMMELAVET SMØRREBRØD

Hverdag
3 stk. smørrebrød
incl. 0,5 L
sodavand

KUN 65,-

Hver onsdag
Biksemad

KUN 50,-

Alm. 16,-

Ml. 30,-

Luksus 45,-

ÅBNINGSTIDER: Mandag til fredag 7.00 - 17.00 - LØRDAG: Kun mod forudbestilling/afhent selv
Farmor & Farfar Smørrebrød • Rundinsvej 1 • Helsingør • Tlf. 42 45 05 39 • www.farmorogfarfar.dk

Ugeposten

DISTRIBUTION: FK Distribution A/S
UDGIVER: Sjællandske Medier
ANSVH. CHEFREDAKTØR: Palle Høj
MARKEDSDIREKTØR: Peter Fjeldal
TRYK: Dansk Avis Tryk

Bladet påtager sig intet erstatnings-ansvar som følge af trykfejl i annoncer og tekst. Erhvervs-mæssig affotografering af Ugepostens tekst og annoncer er ikke tilladt. Har du ikke modtaget avisen, så benyt venligst sn.dk/ugeavisudeblevet eller ring til FK Distribution på tlf. 43 48 78 00

ANNONCEMAIL: ugeposten.salg@sn.dk
REDAKTION MAIL: ugeposten.red@sn.dk

DEADLINE: Korrektur annoncer fredag kl. 12.00.
Øvrige annoncer mandag kl. 10.00.

KONTORTID: Mandag - fredag kl. 10-15.

OPLAG: 21.891 eksp. ifølge Dansk Oplagskontrol.
Sommer oplag: 22.891.

AVISEN UDGIVES: onsdag/torsdag



Camilla Nissen
Redaktør
Tlf. 48 79 25 31
camilla.nissen@sn.dk



Claus Johansen
Journalist
Tlf. 20 19 40 98
claus.johansen@sn.dk



Nicklas Thorup Clausen
Journalist
Tlf. 41 17 09 32
nicklas.clausen@sn.dk



Anna Hjortsoe
Journalist
Tlf. 60 37 81 25
anna.hjortsoe@sn.dk



Claus Andkjær Olsen
Mediechef
Tlf. 27 83 99 16
claus.heerwagen@sn.dk



Frank Nielsen
Chefkonsulent
Tlf. 24 63 82 46
frank.nielsen@sn.dk



Per Majgaard
Chefkonsulent
Tlf. 21 77 05 78
per.majgaard@sn.dk



Pia Boe Andersen
Mediekonsulent
Tlf. 30 10 32 65
pia.b.andersen@sn.dk

sn.dk | - en del af Sjællandske Medier



Vi tager ansvar for indholdet og er tilmeldt

PRESSE NÆVNET

